

Publicerad 2013-04-04 21:18 av Ingmar Hård

penntillskott

Jag hade förlorat min penna, min reservoarpenna, den som släppte ut bläck genom ett stift över pappret, när jag skrev. Den jag skrivit med i decennier. Helt vilsen var jag, gamle dajnásåren, helt utan vettig uttrycksmöjlighet. Ettorna och nollorna är ingen. Framförallt ingen säker.

Det tog en månad. Men idogt sökande gav resultat: i Henåns Böcker & Blad på Orust kunde man leverera! Tack!

Så nu skriver jag åter dagbok med en reservoarfylld silverglänsande bläckpenna och är fortfarande en del av ett arv från den långa tid i mänsklighetens historia, då man skrivit med veritabla pennor, vingpennor från gäss och andra större fåglar.

I barndomen skrev jag med stiftpennor doppade i bläck. I bläckhorn. Nu ändå avsevärt moderniserade och uppdaterade genom att pennan har fått refill.

Penna är fjäder.

Bläck betyder svart - men har dunkelt ursprung.

Horn är kommet från grekiskans ord för hornboskap.

Papper är papyrus, en vassväxt från Egypten.

Och boken man gör av skriften är det samma som trädet, kanske i betydelsen av "utskuret som runor i trä av bok".

Berättar etymologin.

Så nog susar historiens vingpennemusik över vanlig simpel handskriftsnostalgi.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingmar Hård med Poeter.se id #27267 innehar upphovsrätten